

Byla C-386/08

Firma Brita GmbH prieš Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(*Finanzgericht Hamburg* prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„EB-Izraelio asociacijos susitarimas — Teritorinė taikymo sritis — EB-PIO asociacijos susitarimas — Atsisakymas taikyti preferencinį muitų režimą, suteiktą iš Izraelio kilusiems produktams, iš Vakarų kranto kilusių produktų atžvilgiu — Abejonės dėl produktų kilmės — Patikimas eksportuotojas — Importuojančios valstybės atliktas sąskaitose faktūrose įrašytų deklaracijų patikrinimas išleidus prekes — Vienos konvencija dėl sutarčių teisės — Sutarčių santykinio poveikio principas“

Generalinio advokato Y. Bot išvada, pateikta 2009 m. spalio 29 d. I - 1292
2010 m. vasario 25 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas. . . . I - 1319

Sprendimo santrauka

1. *Tarptautiniai susitarimai — EB-Izraelio asociacijos susitarimas — Preferencinio muitų režimo taikymas Izraelio kilmės produktams*
(*EB-Izraelio asociacijos susitarimo 83 straipsnis; EB-PIO asociacijos susitarimo protokolo Nr. 3 16 straipsnio 4 dalis*)

2. *Tarptautiniai susitarimai — EB-Izraelio asociacijos susitarimas — Preferencinio muitų režimo taikymas Izraelio kilmės produktams*
(EB-Izraelio asociacijos susitarimo protokolo Nr.4 32 straipsnio 6 dalis ir 39 straipsnis)

1. Importuojančios valstybės narės muitinės institucijos gali atsisakyti suteikti teisę pasinaudoti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarime, įsteigiančiame asociaciją tarp Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Izraelio Valstybės, numatytu preferenciniu režimu, jei prekės yra kilusios iš Vakarų Kranto.

protokolo nuostatos. Toks aiškinimas, kuris nustatytų pareigą trečiajai šaliai be jos sutikimo, prieštarautų bendrajam tarptautinės teisės *pacta tertiis nec nocent nec prosunt* principui, kuris yra įtvirtintas Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės 34 straipsnyje.

Prie Europos-Viduržemio jūros regiono laikinosios asociacijos susitarimo dėl prekybos ir bendradarbiavimo tarp Europos bendrijos ir Palestinos išsivadavimo organizacijos (PIO), atstovaujančios Vakarų Kranto ir Gazos ruožo Palestinos valdžios interesams, pridėto Protokolo Nr. 3 16 straipsnio 4 dalis leidžia manyti, kad tik kompetentingos „Vakarų Kranto ir Gazos ruožo muitinės“ gali išduoti judėjimo sertifikatą EUR.1, jei atitinkamus produktus galima laikyti kilusiais iš Vakarų Kranto ir Gazos ruožo. Todėl EB-Izraelio asociacijos susitarimo 83 straipsnio aiškinimas taip, kad Izraelio valdžios institucijoms yra suteikti įgaliojimai muitų srityje iš Vakarų Kranto kilusių produktų atžvilgiu, reikštų, kad Palestinos muitinės institucijoms yra nustatoma pareiga nevykdyti įgaliojimų, kuriuos joms suteikia šio

Be to, importuojančios valstybės narės muitinės institucijos negali taikyti alternatyvaus vertinimo, palikdamos atvirą klausimą, kurį iš šių dviejų susitarimų – EB-Izraelio asociacijos susitarimą ar EB-PIO asociacijos susitarimą – reikia taikyti konkrečiu atveju, ir ar kilmės įrodymą turi pateikti Izraelio, ar Palestinos valdžios institucijos.

(žr. 50, 52, 58 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Vykstant prie Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, įsteigiančio asociaciją tarp Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Izraelio Valstybės, pridėto Protokolo Nr. 4 32 straipsnyje numatyti procedūrai importuojančios valstybės muitinės institucijoms nėra privalomas pateiktas kilmės įrodymas ir eksportuojančios valstybės muitinės institucijų atsakymas, kai tokiame atsakyme nepakanka informacijos šio EB-Izraelio protokolo 32 straipsnio 6 dalies prasme tikrajai produktų kilmei nustatyti.

Be to, importuojančios valstybės muitinės institucijos neprivalo pagal šio protokolo 39 straipsnį įkurtam Muitinių bendradarbiavimo komitetui perduoti ginčą dėl šio susitarimo teritorinės taikymo srities aiškinimo.

(žr. 73 punktą, rezoliucinės dalies
2 punktą)